

מסורת הש"ס

(א) [טו ע"ג] (ב) [פסחים נ"ג]
טו ע"ג: ע"ג ע"ג (ג) [ג' ע"ג]
פס': (ד) טו ע"ג. [לעיל פס':]
(ה) ג' ז"ק [פסחים י'] ז"ל
השעורים [דמיון טו ז"ק].
ז"ל [לעיל ע"ג ע"ג].
(ו) ז"ל [טו ע"ג].
(ז) ז"ל [טו ע"ג].
(ח) ז"ל [טו ע"ג].
(ט) ז"ל [טו ע"ג].
(י) ז"ל [טו ע"ג].
(יא) ז"ל [טו ע"ג].
(יב) ז"ל [טו ע"ג].
(יג) ז"ל [טו ע"ג].
(יד) ז"ל [טו ע"ג].
(טו) ז"ל [טו ע"ג].
(טז) ז"ל [טו ע"ג].
(יז) ז"ל [טו ע"ג].
(יח) ז"ל [טו ע"ג].
(יט) ז"ל [טו ע"ג].
(כ) ז"ל [טו ע"ג].
(כא) ז"ל [טו ע"ג].
(כב) ז"ל [טו ע"ג].
(כג) ז"ל [טו ע"ג].
(כד) ז"ל [טו ע"ג].
(כה) ז"ל [טו ע"ג].
(כו) ז"ל [טו ע"ג].
(כז) ז"ל [טו ע"ג].
(כח) ז"ל [טו ע"ג].
(כט) ז"ל [טו ע"ג].
(ל) ז"ל [טו ע"ג].

אלא שקבען כעשה נדר. הרי עלי להביא את זו נמנחת: אבל כעשה הפרשה. דכשעת נדר אמר הרי עלי מנחה סתם וכשעת הפרשה קבעה ואמר זו אביא לשם נדר נמנחת: (א) לא אמר כלום. לא מופסקא: מאי טעמא כאשר נדרת. כתיב כמו שאמרת כעשה נדר קיים דברך ולא כאשר הפרשת דכשעת הפרשה לא קבעה: אמאי. מחוייב לאחרי מן החטים: נדר ופסחו עמו הוא. עס הנדר אמר פתח שמחמתך זו דכיון דאמר מן השעורים אמרי' דלפון דבעתו להביא כלום דלדעם יודע שאין מנחה מן השעורים: פסום לפון ראשון. וכיון דאמר הרי עלי מנחה אחייב נמנחה הונגת: גרוגרות ודבילה. לא שייכא נהו מיריות: הרי זה נזיר. ביה הוין דתפוס לפון ראשון: הדר ביה חוקיה משמעמא דלעיל (א) ומודה דטעמא דמנתי' באומר (ב) לא הייתי יודע כי: כשעורין איכא למימר דטעי משום דיחיד מביא מנחת קנאות מן השעורים אבל בעדשים ליכא למימר דטעי הלכך פתחו עמו הוא דלא נתכוין להביא כלום: כמאן אמרה לשמעיה. כלומר כמאן אוקמא למתניתין לעיל כבית הלל: בעדשים לא טעי. וליכא למימר אילו הייתי יודע דהא דדאי ידע שאין מנחה של עדשים ולא למדי איכיון: לדבריו דחוקיה. דאוקמא מעיקרא כבית שמאי קאמר ליה רבי יוחנן דאפילו מן סכרית ליה משום דר' יוחנן אוקי טעמא דמנתי' משום דטעי דליכא למימר אילו הייתי יודע כי' אבל בעדשים לא טעי (א) (ב) דמעיקרא לאו למדי איכיון: אם מאי טעמא הדרי' כר' לדיך איכא לתרומי דלא מביעיא קאמר לא מביעיא עדשים דכיון דקיי'ל תפוס לפון ראשון דחייב דכיון דלא טעי כהו אינשי איכא למימר מעיקרא כי אמר (א) למנחה וסבר אימא מדי דלא חוי להקריב ונקט עדשים הלכך חייב דלא מני מהדר כהו טעי כשעורים דליכא למימר כיון דטעי כהו אינשי אימא מעיקרא לאו למנחה איכיון אלא למנחה שעורים ממש כדפריש' וכיון דלפון מנחה כהו שעורים ליפטר דודאי מני אמר אילו הייתי יודע דכופי להביא חטים לא הייתי נדר כל עיקר קמשמע לן:

תורה אור השלם

1. מוצא שפוקי השטר ושפוקי באשר נדרת ליה אלאיה נדרת אשר ליה בפקי' דברים כג' כד

הגהות הב"ח

(א) ה"ש ד"ה לנדרו וכו' ומעיקרא לזה איכיון:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה (בבבבבבבבבב)
הא וכו' ולכך הוה
לשטרה הב"ח. ש"ן
דף ע"ב פ"ב סופות ד"ה
תוס':

מוסף רש"י

ר' שמעון פוקי.
הרי עלי מנחה מן השעורים
תפוס נמנחת מנח מן
השעורין דלמחר הרי
עלי מנחה תפוס לפון
לשעורין ומנחה אינה נכה
מן השעורין דנהי הלכך
יבא מן החטין ורבי שמעון
ספר דלמחר חף נכה
דכרי איה תפוס ודמיה
דדמי לל מה נמנחת
כיון ומנחה שעורים נתפוס
מנתי'
ולכאן ק' ולפיקין אין
מנתי' טעם:
פסחים נ"ג.
הריני נזיר מן הגרוגרות
וכן הדבילה. ואין מיריות
אלא מן יב"ש אומרים
נדר. דתפוס לפון ראשון
וכיון דאמר הריני סתם
מיריות מין כשעת נדר וכו'
מנתי' ויכין דלמחר הריני
נזיר מן עליה מיריות וכו'
הדילה לא אמר כלום:
(א) בית הלל אומרים
אינו נזיר. נדר ופסחו
עמו הוא כשעת נדר
למחר מן הגרוגרות לא ש"ן
ס' מיריות נגרוגרות ודבילה
(נ"ד ע"ג).

שיטה מקובצת

(א) תיבות לא אמר כלום
נמנחת: (ב) דלעיל ומכין
ד' טעם: (ג) באומר אילו:
(ד) טעי ומעיקרא לא: (א) אמר
מנחה למנחה:

המנחות והנסכים פרק שנים עשר מנחות קג.

הקדש * ולכן מני למיהדר מוך כדי דיבור וי"ל דלמ"ד אין פומחין כחכמה נקט טעמא דכ"ה דכר כ"ה וטעמא דכ"ה נקט לשערי אפי' למ"ד פומחין דלמ"ד אין פומחין לא הוי לרין לפרושי טעמא דכ"ה משום דלפון שאלה להקדש ועוד יש לפרש דניחא ליה לפרושי טעמא דבית הלל כ"ה משום דהיינו נמי טעמא דכ"ה לר' יהודה דקמי' נפח אמר רבי יהודה חף כשאמרו כ"ה לא אמרו אלא באומר הרי הן עלי קרבן פירוש כשדנקטוהו אח"כ למאי נתכוון אמר להיות מן הגרוגרות (א) עלי נתכוונתי אז הוא נזיר מן הגרוגרות כאילו אמר גרוגרות ודבילה עלי קרבן ואין זה דברים שנכלל שלנו אינו משונה ממה שפיו הדולחת פיו לא משמע מיריות (א) אבל לרבי' כי אמר הכי הוי נזיר דהולחת פיו משמע להו לפון מיריות כדמפרש להו בגמ' דגרוגרות ודבילה לא פתח נדרו הוא ומיר הוי ולא נזיר הוי אפי' נתכוין לומר קרבן עלי דהא לרבי מאיר (א) לא הוי נזיר שמיא וכי פליגי ר' יהודה ומנא קמא אלינא דכ"ה פליגי ולא לביית הלל והשמה לביית שמאי כיון דלמחר אין שאלה כהקדש אמאי לא הוי נזיר אלא סבירא ליה לרבי יהודה (א) ככ"ה שמעון דלא נדר כדך הנודרים ולהכי אמר טעמא דבית הלל (א) ככ"ה דהוי שמהל חד טעמא לתרומיה ומיהו קשה לפי' זה דשמעי' ליה לרבי' דכ"ה כפוף פ"ב דנחמין (דף ג') דלית ליה תפוס לפון ראשון ולקמן מפרש טעמא דר' שמעון משום דכשעורין ר' יוסי אמרה דלף גמיר דכריו ארס נתפוס וזמקוס שנהגו (א) נמי אמר ר"ה סכר לה כ"ה יוסי ואם תאמר דהשמה אמר לביית שמאי דלפון שאלה כהקדש וכן מוכח כ"ה בערה המזוהרס (גמ' דף ע"ג.) וזכרן יש שחלון (כ"ב דף ק:) אילו כ"ה בית שמאי (מ"ד לה: ט"ז) מני מני שגדר כמיר ונשאל להם וסארו מונה משעה שגדר נשאל להם והסירו (א) (מונה משעה שגדר ואם הימה לו כזמה (א) [מופסקת] תלם ותרעה אמרו להם כ"ה וכו' ואין מיריות [כזמן] שהוא הקדש טעות שאלה ותרעה בעדר משמע שגם כ"ה מודים לביית דיכול חכס להמיר וי"ל דנשאל להם

הגהות הב"ח

(א) ה"ש ד"ה לנדרו וכו' ומעיקרא לזה איכיון:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה (בבבבבבבבבב)
הא וכו' ולכך הוה
לשטרה הב"ח. ש"ן
דף ע"ב פ"ב סופות ד"ה
תוס':

מוסף רש"י

ר' שמעון פוקי.
הרי עלי מנחה מן השעורים
תפוס נמנחת מנח מן
השעורין דלמחר הרי
עלי מנחה תפוס לפון
לשעורין ומנחה אינה נכה
מן השעורין דנהי הלכך
יבא מן החטין ורבי שמעון
ספר דלמחר חף נכה
דכרי איה תפוס ודמיה
דדמי לל מה נמנחת
כיון ומנחה שעורים נתפוס
מנתי'
ולכאן ק' ולפיקין אין
מנתי' טעם:
פסחים נ"ג.
הריני נזיר מן הגרוגרות
וכן הדבילה. ואין מיריות
אלא מן יב"ש אומרים
נדר. דתפוס לפון ראשון
וכיון דאמר הריני סתם
מיריות מין כשעת נדר וכו'
מנתי' ויכין דלמחר הריני
נזיר מן עליה מיריות וכו'
הדילה לא אמר כלום:
(א) בית הלל אומרים
אינו נזיר. נדר ופסחו
עמו הוא כשעת נדר
למחר מן הגרוגרות לא ש"ן
ס' מיריות נגרוגרות ודבילה
(נ"ד ע"ג).

רבינו גרשום

פסול ליכא: אמר אביי
וכו' לא שנו כי אמר
ול להביא כמחבת דפסול
אלא שקבען כעשה נדר
כשנדר תחלה אמר אז אבל
קבען כעשה הפרשה כיון
שכשעת נדר אמר הרי עלי
ובשעת הפרשה כשהפריש
אמר וי להביא כמחבת
אמר אביי כשהפריש נדרת
דחשבונו דעיתא כאשר נדרת
כתיב ולא כאשר פירש:
הרי עלי מנחה אפי' אמר
מן השעורים נתחייב להביא
מן החטין דאין מביאין
מן השעורין אלא עובר
ומנחת קנאות וכן אמר
קמ' יבא סולת: אמאי
יבא מן החטין נדר ותאמר
עמו כדפריש' לעיל פסוק
התורה: בי"ש אומרים נזיר.
דקסברי אין שאלה לנזירות
ואין שאלה להקדש: אפילו
תיבא בית הלל ואמאי יבא
מן החטין באומר אילו
היינו יודע שאין נזירין כן
אמר טעמא דבית הלל ורבי
דלא היה דעמי' אלא אמר
מנחה ואיני: אבל אמר
עלי מנחה מן השעורים
יבא מן החטין: שחרי אמר
ערישין שאין סמיקן מנחה
בעולם: הדר ביה חוקיה
מתהיא דאמר דרשום תפוס
לשון ראשון אלא
קסבר כבית הלל דאמרי
הכי יבא מן החטין באומר
אילו הייתי יודע ואי אפית
אי הכי אפי' כי אמר מן
השעורים נמי יבא באומר
אילו הייתי יודע והוא לא
מציא אמרת דבעיני דע דאין
טעי איניש דרביע ידע דאין
מנחה מן השעורין ופתחו
עמו נזיר. ומש הדר ביה
חוקיה מן טעם החטים
[לשון ראשון]: כשעורין
עלי. ויכל למפר' אילו
היינו יודע שהרי יש מנחה
מן השעורין והוא חובה
ואינו טעי אלא אפילו
מנחה נדבה נמי מן השעורין
ותחייב לטעם מנחה אבל
בעדשים לא שני דאין מנחה
מעורין: לרבירי דחוקיה
קאמר אפילו מן העורין:
דלמא לא מבכי קאמר בית
שמאי דחטים [לשון ראשון]
דלא מביעיא (קאמר) כי
אמר מן העורין דאיכא
למיר' רלמא מיריה הדר
ביה שהרי (א) נתכוין לומר
דבר שא"א ופיהו תפוס
לשון ראשון דלא מצי
הדר אלא אפי' כי אמר
מן השעורים נמי דאיכא
למיר' טעמא הוא דטעי
שכשנדר ודאי לשעורין
נתכוין שהיה סבור שיש
מנחת נדבה משעורין ולא
נתכוין לחטין' לל וכוין
דלא אפטר משעורין סדיא
ליפטר ק"ל דאפי' אומרי'
תפוס לשון ראשון וכי אמר
מנחה אפי' דאמר שעורים
יבא חטין ולא איצטרך

שיטה מקובצת

(א) תיבות לא אמר כלום
נמנחת: (ב) דלעיל ומכין
ד' טעם: (ג) באומר אילו:
(ד) טעי ומעיקרא לא: (א) אמר
מנחה למנחה:

עין משפט
גר מצוה
יה א מיי פרוי מהלכר
מפשה קרבנות לל ג:
יש ב מיי שם הל' ט:
ב ג מיי פ"ה מלכות מיריות
הלכ' ט:
בא ד ה מיי פרוי מלכות
מעריק הלכ' ט:

הגהות הב"ח

(א) ה"ש ד"ה לנדרו וכו' ומעיקרא לזה איכיון:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה (בבבבבבבבבב)
הא וכו' ולכך הוה
לשטרה הב"ח. ש"ן
דף ע"ב פ"ב סופות ד"ה
תוס':

מוסף רש"י

ר' שמעון פוקי.
הרי עלי מנחה מן השעורים
תפוס נמנחת מנח מן
השעורין דלמחר הרי
עלי מנחה תפוס לפון
לשעורין ומנחה אינה נכה
מן השעורין דנהי הלכך
יבא מן החטין ורבי שמעון
ספר דלמחר חף נכה
דכרי איה תפוס ודמיה
דדמי לל מה נמנחת
כיון ומנחה שעורים נתפוס
מנתי'
ולכאן ק' ולפיקין אין
מנתי' טעם:
פסחים נ"ג.
הריני נזיר מן הגרוגרות
וכן הדבילה. ואין מיריות
אלא מן יב"ש אומרים
נדר. דתפוס לפון ראשון
וכיון דאמר הריני סתם
מיריות מין כשעת נדר וכו'
מנתי' ויכין דלמחר הריני
נזיר מן עליה מיריות וכו'
הדילה לא אמר כלום:
(א) בית הלל אומרים
אינו נזיר. נדר ופסחו
עמו הוא כשעת נדר
למחר מן הגרוגרות לא ש"ן
ס' מיריות נגרוגרות ודבילה
(נ"ד ע"ג).

שיטה מקובצת

(א) תיבות לא אמר כלום
נמנחת: (ב) דלעיל ומכין
ד' טעם: (ג) באומר אילו:
(ד) טעי ומעיקרא לא: (א) אמר
מנחה למנחה: